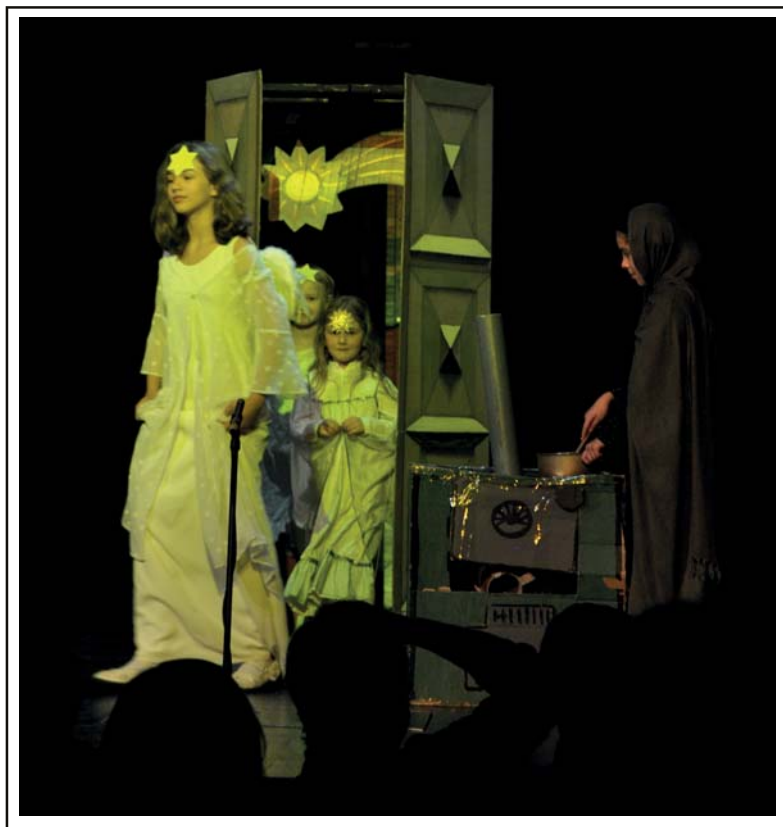

katakomby

Sborový dopis vršovického sboru Českobratrské církve evangelické

Z novoročního kázání (2) • Editorial (3) • Volám sa Martina Valášková a ... (4)
Zápis ze schůze staršovstva dne 3. 12. 2015 (6) • U Salvátora o uprchlících (8)
5 dní v Zátarí (9) • Úskalí stopaření (11) • Recept: Zapekaný ružičkový kel (12)

● Bohoslužby s dětskou vánoční hrou „Dveře“ (foto: Daniel Ort) ●

Leden 2016

Bůh nám nedal ducha strachu, ale ducha síly, lásky a rozvahy.

2. list Timoteovi 1,7

Z novoročního kázání

Tři slova. Neporozumění, strach a nenávist. Anebo spíš jevy, které tato tři slova reprezentují, na mě v roce 2015 doléhala velmi silně. Tři jevy, které mohou způsobit ohromnou zlou sílu v člověku i ve společnosti. Zpětně nahlíženo, a to musím přiznat, jsem v jakémsi chabém protestu proti nim propadl minimálně do jejich stínu taky. Ztrácel jsem nadhled a tak mě tyto tři jevy ovlivnily víc, než jsem si přiznával. Omlouvám se za to. A prosím vás o spolupráci, abychom je v tom roce 2016 dokázali přemáhat jinými žitými jevy láskou, nadějí a vírou. Tato trojice tvoří ten nejlepší nadhled nad vším, co se děje, a zároveň nutí k aktivitě.

Pokoušet se o porozumění. Máme naději, že si můžeme porozumět. Však na svátek vánoční jsme si četli o vtěleném – tvořícím Božím slově. Slovo tímto vánočním poselstvím dostalo novou sílu. A my jsme zváni tohle slovo vtělovat do našich životů. Tohle slovo pochopit a předávat s porozuměním pro situaci druhého. Máme naději, že v úkolu porozumět si nejsme sami, ale je nám ku pomoci překladatel – Duch Boží.

Přemáhat strach vírou. Není-li víra, že je naděje na porozumění, naděje ukazující za náš svět, za naše časné problémy, tak se usidluje strach. Kde nechceme porozumět, kde si nedáme práci, tam se necháme ovládnout strachem. Neříkám, že strach není tu a tam oprávněný a dokonce dobrý, ale dobrý strach je ten, který upozorňuje. A u toho zůstane. Upozorní, že se máme rozhlédnout a hledat, čeho se vlastně bojíme. Porozumíme-li pak naši situaci, strach už by neměl vést naše kroky. Naše kroky má vést nadějná víra.

Nenávist. Třetí slovo, které je už naprosto jasně negativní, je nenávist. Nenávist vzniká nejrůzněji. Buďto jako pomsta, anebo jako hypertrofovaný (zvětšený) strach.

Pomsta je zlá, spaluje toho, kdo se chce mstít. Ten přestává vidět střízlivě. S takovým člověkem se špatně dorozumívá. Přesto tohle je také úkol. Křesťanství má bránit pomstě. Má vždy najít jiný nástroj, který si vezme do ruky.

Hypertrofovaný strach. Člověk zahnaný do kouta. Člověk šílený strachem. Tady je to stejně těžké, jako v případě pomsty. Těžko tomu čelit.

Láska, která je nám nabízena jako třetí Slovo do pranice, se zdá, že jen pomalíčku uklidňuje takové silně vášně. A přesto apoštol Pavel Ježíše bere vážně a učí: ¹⁴ *Především však mějte lásku, která všechno spojuje k dokonalosti.* ¹⁵ *A ve vašem srdci ať vládne mír Kristův, k němuž jste byli povoláni v jedno společné tělo. A buďte vděční.*

Čtu teď jednu moc zajímavou knihu, **Daniel Stein, překladatel!** Je ve své velké části o jednom pozoruhodném muži s pozoruhodným životem. Byl leccčím. Žil ve 20. století. Narodil se v Polsku jako německo-polský žid. Okolnosti ho donutily, aby se stal policistou gestapa, aby se poté stal partyzánem a aby ještě za války přijal jako žid křest v katolickém ženském (!) klášteře.

Jako „nástroj“ gestapa přesto zachránil hodně lidí – partyzánů i židů. On sám se jen tak tak zachránil. Šli po něm vlastně všichni. Nikdo mu pořádně nedůvěřoval. Nedůvěřovali mu pak ani v Izraeli, když se stal řeholníkem a odcestoval tam. Pobýval jako karmelitán v Haifě a spoluvytvářel tam živou komunitu křesťanů z Židů, Arabů a pohanů.

---

¹ Daniel Stein, překladatel, Ljudmila Ulická, nakladatelství Paseka, 2012

Doporučuji vám knihu k přečtení, je to dobrá ukázka, jak se dá čelit **neporozumění, strachu a nenávisti**. A přeji vám také najít jistotu, že *Bůh nám nedal ducha bázlivosti, nýbrž ducha síly, lásky a rozvahy*. Nebojme se v tomto duchu jít. Amen **MO**

Editorial

Milí čtenáři, prožili jsme advent i vánoční svátky a vstup do nového roku v azylu CČSH. Myslím, že to byl i přes nepřízeň, která nás v listopadu potkala, krásný a požehnaný čas. Sborový program byl omezen, ale přesto setkávání s vámi ve slově Božím bylo takové, jaké mělo být. Jsem za to moc rád a vděčný.

Jsem vděčný za vánoční dětskou hru, kterou jsme mohli vidět v krásném divadle MANA (mohla by z toho být moc pěkná předvánoční tradice, uvádět hru zde). Vlastně jsme divadlo nad očekávání zaplnili a děti předvedly hru skvěle. Patří jim za to velký dík. Velký dík také patří všem, kteří se na ní podíleli. Nacvičující Bára, Ivka, Martina, Kryštof, Michaela, hudebníci Jakub, Kuba a Jan, osvětlovačka Bára, zvukař Zdeněk, Ondra a Vojta, kteří připravili krásné rekvizity a všichni, kteří připravili občerstvení. Byla to prostě dobře odvedená práce s krásným výsledkem.

Foto: Daniel Ort

I vánoční bohoslužby měly svou atmosféru a světlo, které nám osvětlilo tyto svátky, necht' nám svítí celý rok. Nenechme vánoce jen na 25.12., jejich poselství je celoroční. I nám se narodil Kristus Pán v městě Davidově. Hallelujah!

V lednu na Nový rok jsme se sešli k bohoslužbám. V malém kruhu kolem stolu Páně, sešlo se nás deset, jsme vybrali pro rok 2016 biblický verš. Je z 1. Kor 13,1 a zní takto:

*„Kdybych mluvil jazyky lidskými i andělskými, ale lásku bych neměl,
jsem jenom dunící kov a zvučící zvon.“*

Ať je nám zvučným upozorněním a inspirací.

V lednu se ještě budeme scházet v pronajatých prostorách CČSH. Každou neděli si uvědomuji, že to rozhodně není samozřejmé, že nám tak bratři a sestry vyšli vstříc a jsou nakloněni každému našemu nápadu. Patří jim velký dík. Zvláště pak Davidu Frýdlovi, který je neuvěřitelně ochotný a vždy připraven ve svém a sborovém nabytém programu najít místo i pro naše mimonedelní setkání.

Začátkem února bychom již měli být „ve svém“ v Tulské. Prosím, počítejte v prvním únorovém týdnu s brigádou. Bude třeba mnoho věcí vrátit na své místo a uklidit po stavbě. Brigáda by mohla proběhnout v pátek a sobotu 5. – 6. 2. Bude ale ještě upřesněno.

V lednu nastupuje naše sborová pastorační pracovnice. Moc se na spolupráci s ní těším. V tomto čísle si můžete přečíst něco o ní i o náplni její práce.

Přeji vám dobré a inspirativní čtení.

MO

Volám sa Martina Valášková a ...

Bratia a sestry,

na úvod svojho pôsobenia v úlohe pastoračnej pracovníčky vršovického zboru by som vás rada i takto – prostredníctvom zborového dopisu – pozdravila a trochu predstavila seba aj moju prácu.

Začnem príbehom o tom, ako som sa 3. decembra, trochu z nenazdajky, stala členkou vršovického zboru a tým aj ČCE. Posledným impulzom pre vstup sa mi nestal ani rozkol s mojou materskou cirkvou ECAV na Slovensku, ani striktný plán, že sa tak stane zrovna na sklonku tejto jesene. Konečný podnet bol celkom prozaický, totiž dostať Zásadám pro pověřování pastoračních pracovníků. Úsmevný vstup, avšak dobre zrkadliaci prepletenosť formálnych a duchovných záležitostí. Proces včlenenia prebehol pomerne civilne, akosi mimochodom a trochu narýchlo, takže si ešte len zvykám na to, že som súčasťou nového spoločenstva, že Vršovice pre mňa už nie sú VY ale MY.

Pravda, dávnejšie mi nie sú cudzie, no stále boli skôr občasným azylom než pravidelne navštevovaným miestom. Podobne, ako vás v novembri vyhnala do exilu potopa v zborových priestoroch, tak mňa vyhnalo zo Slovenska horšie školstvo, túžba po otvorenejšej spoločnosti a postrádanie diskusie. Týmto odchodom sa zo mňa stal pražský cirkevný nomád. Dalo by sa povedať, že do ČCE ma priviedlo štúdium teológie na ETF UK. Nebola som tá, ktorá by sa novému prostrediu vyhýbala a radšej si hľadala zabehnutú slovenskú komunitu. Možno to bolo i tým, že som už jedno viacmenej slovenské útočisko v Prahe mala a jeho vzťah ku kresťanstvu bol značne rôznorodý. Tak som občas zašla na bohoslužby alebo mládež ku slovákom u Michala, do ČCE na Vinohrady, do Vršovíc, do Salvátora, na Žižkov, ku katolíkom do

Ignáca, Salvátora číslo 2 (alebo 1?), do Jednoty bratrské alebo nikam.

Môjmu srdcu najbližšie sa postupne stali práve Vršovice, sem totiž chodí časť mojich priateľov z fakulty. Začala som tu navštevovať mládež a občas aj bohoslužby. Oboje som však po nejakej dobe prerušila, jednak kvôli mojej – toho času – divadelnej aktivite, jednak kvôli semestru strávenému v Heidelbergu. Po návrate z Nemecka som občas zašla na Žižkov do zboru brata farára Pavla Kalusa a premýšľala, kam vstúpim – Vršovice alebo Žižkov? V dobe tohto rozhodovania sa ku mne dostalo, že Matěj by rád akúsi spoluprácu a podporu do zboru. Stretli sme sa, porozprávali, navštívila som staršovstvo, a vtedy som sa definitívne rozhodla, splnila pár formálnych náležitostí a hľa – mám nový domov, Vršovice.

3. januára, počas posledného bohoslužobného zhromaždenia som bola prijatá do zboru, za čo chcem poďakovať a vyjadriť veľké potešenie.

Náplň mojej práce v role pastoračnej pracovníčky nášho zboru bude táto:

- spoluvedenie pravidelných týždenných stretnutí pre školné, prípadne i predškolské deti
- pastoračia tlačou a online zdrojmi (zborový dopis, web, facebook)
- podiel na pastoračii členov zboru (neformálne stretnutia s jednotlivcami i so skupinkami)
- porady zborových spolupracovníkov, výpomoc s administráciou

- spolupodieľanie sa na príprave zborových aktivít pre členov zboru i akcie pre verejnosť (zborové popoludnie, Noc kostelů, Zažít město jinak, vernisáže, divadelná hra, nešpory, dobročinný bazar, ekumenické bohoslužby)
- rôzna nárazová výpomoc, hľadanie a riešenie grantových príležitostí, komunikácia so spriatelnenými organizáciami, ktoré majú kontakt so zborom a jednotlivcami

Moja práca teda pokrýva tri časti. Prvá zložka sa týka zborovej agendy – chodu kancelárie a prípadného získavania peňazí z grantov, druhá je pomoc s pastoráciou a tretia spočíva v príprave väčších akcií, ktoré zbor koná.

Zatiaľ sme sa dohodli na tom, že dám dohromady zborovú kartotéku, aby sa urobil

poriadok v tom, kto všetko do zboru vlastne patrí, aby sme následne mohli dať o sebe vedieť, tým, ktorí z nejakého dôvodu kontakt prerušili. Sadli sme si nad kalendár pravidelných zborových aktivít a dohodli sa, kedy, ktoré navštívim – lepšie sa tak zorientujem a nadviažem kontakt. Prebrali sme spolu tvorbu zborového dopisu a vrhli sa na dokončenie toho, ktorý práve držíte v rukách.

Bratia a sestry, veľmi sa teším na vzájomnú spoluprácu a verím, že moje snahy časom prinesú plody v podobe skvalitnenia a rozšírenia aktivít zboru. S Matějom si od môjho ročného pôsobenia sľubujeme, že sa mi podarí vniesť do vecí systém, dať na poriadok, na čo inak nie je čas, tak aby som pri odchode už len predala know-how a všetko dobre bežalo ďalej.

KURZ STARŠÍ MLÁDEŽE

23.-30.1. 2016 – Křížlice

Církev, její Diakonie a já? & duchovní program

**Štěpán Brodský
(kaplan Diakonie ČCE)**

Běžky a lyže s sebou.

*Kurz určen pro mládež nad 24 let.

Přihlašte se na: www.prihlasky.srce.cz

Oddělení mládeže, mladez@e-cirkev.cz, www.mladez.evangelnet.cz, FB Evangelická mládež

Zápis ze schůze staršovstva dne 3. 12. 2015

ZPRÁVA Z PROVOZU SBORU

- **nedělní škola** – probíhá nacvičování vánoční hry. Míkovi, Zuzana Freitas, Ivka Šípková, Bára Masopustová a Michaela. Otterová. Skupiny nacvičují. Už jsme ve fázi kostýmů a rekvizit.
- **schůzky mládeže** – mládež se schází po bytech nebo po akcích, které mládežníci pořádají. Například Opožděný večer k 120. výročí narození PP. Účast kolísá mezi 5 až 13 lidmi. Čte se Abrahamovský cyklus.
- **maminky s dětmi** – sešli se poprvé 19. 11., zaměřeno na děti – prdolata. Setkání zvládly bez faráře; byl ve sboru na schůzce s pojišťovnou a firmou provádějící vysoušení. Další setkání je naplánováno na 10. 12. v 10.30 v ČČSH.
- **konfirmace návštěva Starého Města** – Josefova (4+1). Další setkání 11. 12. 2015
- **příprava ke křtu** – sešli jsme se v listopadu dvakrát: 4. a 25. 11. Probíráme Krédo

FINANČNÍ ZPRÁVA

- **inventarizace:** protokoly má Tomáš Vokatý; komise: fyzická inventura – Adamcová, Opočenský; pokladna: Velátová, Adamcová, Veber; doklady: Vokatý, Adamcová, Kocnová
- **hospodaření za rok 2015:** Příjmy sboru po jednotlivých položkách byly tyto: sbírky – 47.542 Kč, dary členů sboru – 9.800 Kč, salár – 235.790 Kč, ostatní dary tuzemské 52.097 Kč, dary zahraniční – 3.419 Kč, celkem – 391.769 Kč. Náklady sboru byly 454.332 Kč; ztráta sboru tedy 62.563 Kč. Výnosy bytu byly 132.895 Kč, náklady bytu pak 27.442 Kč, zisk bytu tedy 105.453 Kč.

HOST – OLGA RICHTEROVÁ: INFORMACE Z KOMUNÁLNÍ POLITIKY NA PRAZE 10

- Na Praze 10 je spousta prázdných budov, pro které bude městská část hledat uplatnění (kino Vžlet, pavlačový dům U vršovického nádraží, Strašnická škola, nebytové prostory na rohu Vršovické a Moskevské, prostory nad Vršovickým knihkupectvím, tj. roh Moskevské a Slovinské). Všechny jsou zveřejněny na webu Prahy 10. Například zde: <http://praha10.cz/urad-mc/zakonne-informace/informace-podle-zakona-106-1999-sb/archiv-2015.aspx> (datum 18.11.2015)
- **Otázka z pléna:** to se bavíme o možném stěhování sboru? Diskuse staršovstva: Bavíme se o možnosti i případného stěhování. Stěhování sboru by proběhlo za předpokladu, že by to bylo pro sbor výhledově zajímavější než Tulska. (Poznámka TV: Při sborové participaci se mluvilo o možnosti či „touze“ získat vlastní prostory. Je otázka jestli by stěhování z nájmu do nájmu tuto „touhu“ respektovalo.) Nebo možná jenom vznikne nějaké komunitní centrum, a pak by bylo dobré tam být od začátku zaangažováni.
- Byli jsme seznámeni se situací kolem nebytových prostor na Praze 10.
- Tomáš Vokatý zjistí, jak je to s participací – komunitním plánováním. Pokud bude k tématu nějaká schůzka, zúčastní se jí Zuzana Freitas, popř. další.

VYTOPENÝ SBOR

- Další informace a diskuse o situaci: Na Úřadu městské části Praze 10 tvrdí, že likvidace škody půjde z jiné pojistky (majetková vs. odpovědnostní – ta je pro nás horší), takže by nastala situace s pouze částečným odškodněním starých věcí (viz minulý zápis). Podle Kooperativy by bylo lepší si nechat škodu zlikvidovat přes vlastní pojistku – tam by nemělo být

žádné krácení, protože ve smlouvě je „vedení do nového stavu“. Nicméně je to všechno trochu riskantní, prý „ke konci stejně rozhoduje likvidátor“. A hlavně je možné, že se zno-
vu bude fotit, jednat, sepisovat – vše se zásadně prodlouží.

- Návrh postupu (Matěj Opočenský): rozjet likvidaci přes naši pojistku; hned zítra volat. Zuzana Freitas: Bylo by vhodné napřed zjistit, jaký je postoj likvidátora k naší pojistce a pak teprve zrušit jednání o odpovědnostní pojistce Prahy 10. Matěj Opočenský: jsou to paralelní cesty, ale budou o sobě vědět. Musíme se nějak rozhodnout; je to obtížné. Zuzana Freitas: převzmu si smlouvy, čísla a zítra zavolám na úřad. Matěj Opočenský: já mám s paní Hrdinkovou v pondělí schůzku, kde budeme řešit, co je v prostorách naše (= způsob řešení pojistky). Podle toho, jak tato schůzka dopadne, bude další jednání přes naši pojistku nebo ne. Postup přes odpovědnostní pojistku městské části je velmi rizikový a nechtěli bychom se tudy vydávat, pokud nebudeme mít od likvidátora schváleno, že výsledná částka se blíží 100 %.
- Nabídka práce: tři varianty podlahy (popsáno ve zprávě), 4. varianta je od Hanky Seho (drahá a rychlá). Nejlevnější varianty (beton a desky) – která bude skoro jistě proplacena – je za 500 Kč/m² (i s prací?). Novinka: Matěj Opočenský ještě čerstvě vyjednal s Hankou nějakou 5. variantu – šlo o to, aby bylo něco levnější než 4. varianta (zhruba v ceně betonu). Michael Otrisal: pozor na vodní jímky (velká modlitebna, malá modlitebna, dětská místnost) – byly zalepené kobercem, to bylo velmi nebezpečné a teď se to musí vyřešit jinak.
- Až budeme vědět, jak se bude postupovat v otázce pojistky, bude třeba během 24 h odhlásit další postup.
- Následovala rozsáhlá diskuse, jak do rozhodování zahrnout možnost odstěhování nebo naopak privatizace.
- Tomáš Vokatý: Vybereme technicky nejlepší variantu, kterou celou zaplatí pojišťovna. V případě volby, zda beton nebo desky, **jsme všichni pro beton** (*zvýraznil a doplnil MOp*).

PASTORAČNÍ ASISTENTKA – MARTINA VALÁŠKOVÁ

- 1. 12. 2015 zasedala synodní rada a naši žádost zamítla. Zamítla ji z formálních důvodů. Nicméně máme možnost podat žádost opravenou, a to na zasedání 15. 12. 2015. Formální chyba byla, že Martina nevstoupila oficiálně do ČCE. Martina chce do ČCE vstoupit prostřednictvím našeho sboru. Pokud ji do sboru přijmeme a dáme jí hlasovací právo, naše žádost bude přijata.
- Přijmeme Martinu Valáškovou do našeho sboru?: 10-0-0.

REFLEXE UPLYNULÝCH AKCÍ

- pobyt u CČSH a společné slavení 1. adventní neděle.
- 22. 11. 2015 vstoupily do sboru Mariana Kuželová a Magdalena Šipka

RŮZNÉ

- Participativní rozpočet Prahy 10. Tomáš Vokatý: Poměr podaných projektů vůči existujícím penězům je 1:4.
- Možnost spolupráce Matěj Opočenského s Fokusem – zatím ve fázi nápadu. Vznikl přímo ve Fokusu, na základě „objednávky“ lidí využívajících jejich služeb. Prý by jim vyhovoval Matěj Opočenský jako duchovní doprovod. Matěj Opočenský: Fokus mě profesně láká, ale nevím, jestli bych na to měl čas.

Zapsal Tomáš Hrubý

U Salvátora o uprchlících

„Vám se to povídá, vy jste je viděl. Ale my je nikdy nepotkali.“

„A na to já říkám: Tak, a teď si představte, že to jsou úplně normální lidi. Vypadají třeba jako vy, já nebo člověk, kterého každodenně potkáváte na ulici.“

Těmito slovy začal debatu „Co jsou mýty a co fakta?“, která se konala 15. prosince v evangelickém kostele u Salvátora, Petr Štefan z Člověka v tísní.

Diskusi pořádal místní evangelický sbor ve spolupráci se Studentským hnutím za solidaritu. To je volným uskupením studentek a studentů napříč celou republikou, kteří se rozhodli vstoupit do veřejného prostoru tak, jak jim je to nejbližší: pomocí nabídek organizování debat a přednášek s odborníky, kteří rozumí různým fenoménům současné uprchlické otázky.

U Salvátora jsme jako hosty přivítali Jana Daniela, výzkumníka z Ústavu mezinárodních vztahů a odborníka na Sýrii, Jaroslava Cermana z iniciativy Hate Free Culture (který se zabývá vyvracením tzv. hoaxů, tedy vymyšlených zpráv), již zmíněného Petra Štefana z Člověka v tísní, Martina Balcara z Amnesty International a Jaroslava Strážezského, který jezdí jako dobrovolník pomáhat zvládat tzv. uprchlickou krizi. Diskuze byla moderována mnou jakožto zástupcem Studentského hnutí za solidaritu.

Tematický záběr hostů tedy byl tak široký, že nám dovolil dekonstruovat prakticky každou oblast obrazu uprchlíka tak, jak se často objevuje ve veřejném prostoru, a poskládat dohromady nástrahy a osudy, které ho v životě potkávají.

Formát večera byl jednoduchý. Nejdříve se postupně krátce představili jednotliví hosté, aby byl hned vzápětí dán prostor dotazům příchozích. A že ho bylo potřeba hodně! Příchozí měli spoustu otázek, na které chtěli znát odpověď. Dostali jsme se tak od počátku války v Sýrii, financování a budoucnosti tzv. Islámského státu k cestě uprchlíků do Evropy, možnosti jejich přijetí zde a práci médií v této době. A to je jen stručný výčet témat. Lidé tak mohli domů odcházet s pocitem, že i když třeba uprchlíka nikdy neviděli, mohou si ho už konkrétně představit, uvědomit si nástrahy, před kterými utíká, i těžkosti, které ho na cestě potkávají. 15. prosince už pro ně nebyla tzv. "uprchlická vlna" něčím nepochopitelným, ale rozkryli alespoň část příběhu většiny běženců.

I tak ale zůstalo ještě mnoho nafuknutých nebo nevyřčených témat, která je třeba hlouběji probrat. A tak se těším na další podobně smysluplnou debatu! **Daniel Ort**

Všechny fotografie Daniela Orta z vánoční hry najdete na adrese: on.fb.me/1Rup0dD

5 dní v Zátarí:

O uprchlickém táboře o trochu víc... (pokračování)

...V očích všech, zvláště mužů, vidíte jisté ponížení a smutek, v jednání jsou však velmi přátelští, Evropě vyjadřují vděčnost, že se k nim stavíme pozitivně (to nám trochu trnul obličej... no) a hostí vás, i když nic nemají nachystáno, což je syrské přísloví (pozn. aut. Jak já bych rád toto zavedl u nás, modří už vědí...:-)). Společnost je samozřejmě hodně rozdělená a najdete jen minimum žen, které jsou ochotné mluvit, diskuse se vedou převážně s muži.

Infrastruktura

Lidé bydlí v domcích (tzv. karavanech) bez vody, záchodu a kuchyně – ty jsou rozesety všude po táboře. Skoro každý domek má ale načerno instalován zásobník na vodu na cca 2 kubíky, pitná se musí kupovat. Tábor má centrální odpadní systém, elektrika vede celým tábořem, je ale určena pouze pro instituce – nemocnice, školy, veřejné osvětlení, ale protože je na mnoha místech „napíchnutá“ do domků či krámků, je síť často přetížena a zapíná se jen na noc. Zbytek obstarají naftové generátory.

V táboře je řada nemocnic s různým typem péče, uprostřed velká škola, na různých místech najdete komunitní centra.

Práce

Uprchlíci nesmějí být zaměstnávání a oficiálně nesmí dostávat mzdu. Na skoro všech hlavních ulicích však časem vyrostly stovky krámků, restaurací, dílen (opravy kol, holičství, šicí dílny apod.), a to ze zbytků po starých kontejnerech, či kdo jak co sežene. Představte si prostě klasickou (holešovickou) tržnici nebo tu někde na

česko-polských hranicích.... Elektrika je v mnoha místech napíchnutá na centrální rozvody, přes den však nejde a proto všude v táboře hučí naftové generátory. Je to neuvěřitelné, během dvou let tu vzniklo fungující město velikosti Zlína, a to vše zcela neoficiálně. Stroje a přístroje jsou dovezené či vyrobené s neuvěřitelnou mírou improvizace. Kdo si myslí, že jsme to my Češi, kdo si umíme poradit vždy, mylí se. Syřané nám dávají na...

Komunitní centrum Diakonie ČCE

Zhruba uprostřed tábora je komunitní centrum, kde se realizuje řada aktivit Diakonie ČCE z ČR ve spolupráci se Světovým luterským svazem s centrálou v Ammánu. Projekt je řízen jediným Jordáncem, Muhammadem, moc milým to chlapíkem. Ten má k ruce 18 syrských dobrovolníků vybraných přes klasické výběrko, kteří se podílejí na všem – od ostrahy objektu po poradenství. Tým je úžasný, všichni jsou milí a především mají v táboře vybudovanou síť kontaktů, takže všechny problémy či potřeby umí velmi rychle a klidně řešit včetně vyřízení povolení k vjezdu do tábora, když vám den předem propadne (za deset minut vyřízeno a to plně legální cestou).

Od osmi ráno do sedmi večer tak chodí stovky Syřanů do šicí dílny, na angličtinu, fotbal, pingpong, na hudbu a zpěv, do projektu tzv. iniciativ, kdy mladí lidé vymýšlejí zlepšení pro tábor, k dispozici jsou i psychologové. Dílny se odehrávají v pěti karavanech a ani na minutu se zde nic nezastaví. Problémem jsou čekací listy do

projektu – v současnosti na nich „čeká“ přes 400 lidí, kteří by se chtěli účastnit kurzů, protože to je pro ně šance, jak si přivydělat či se naučit něco nového s čím uspějí. Centrum tak naráží jen na kapacitní problémy a je dnes již malé. V tomto směru doufám, že se nám podaří s Diakonií sehnat na příští rok peníze a centrum rozšířit... pokud ano, půjde to jednoduše – přikoupí se další karavan a aktivity se rozšíří. Třeba i s pomocí individuálních dárců. :-)

Děti

Děcka chodí do školy, všechny je po táboře poznáte podle jednoho světlemodrého batohu. Po škole chodí do center na sport či kroužky, některé z nich ale pracují pro rodiče, což je velký problém – zvláště u vstupu do tábora se jich hromadí až podezřele mnoho. O všem vedení tábora ví a snaží se řešit, dětská práce je na „černé listině“ a organizátoři tábora po ní jdou, jak jen mohou. I proto je součástí kroužků v centru Diakonie (LWF) práce s dětmi a rodiči na tomto tématu...

Život mimo Zátarí

Původně jsem si myslel, že nás bude zajímat jen tábor, ale souvislosti s životem okolo jsou snad ještě zajímavější. Tábor leží v oblasti Mafrak, která je jednou z pěti nejchudších „kapes“ v Jordánsku. Podle odhadů zde dnes žije 2 – 4x více Syřanů než Jordánců. Syřané nesmí pracovat, ale jak už to bývá, přivydělávají si, jak jen mohou. Na polích, doma v dílnách, načerno... Každý volný domek, obchod či garáž je nyní pronajímána Syřanům, kteří nechtějí žít v táboře. Cena za příbytky, které jsme viděli (obchůdek, zahradní domek)

je mezi 40 – 100 JOD (x35Kč). Vzniká tak paradox, kdy uprchlíci snižují cenu práce (např. Jordáncé za práci na poli za den dostane až 25 JOD a Syřan do pěti), na druhou stranu místní vydělávají velmi dobře na pronájmu doslova jakékoliv boudy. Místní nenadávají, Syřany přijímají. Viděli jsme i projekty podporované Diakonií – školu, komunitní centrum pro ženy, kde se učí Syřanky řemeslům a vyrábějí doma výrobky, které pak centrum prodává.

Bylo by možné psát statě – přivázíme mnoho tištěných i obrazových materiálů a rádi budeme o celém životě spojeném s uprchlíky zde povídat. Nejsem už nadchávací typ, na to je mi moc let, ale to, co jsme zde viděli – tedy práci LWF a Diakonie – je úžasný projekt, který velmi dobře pomáhá a přitom si klade a odpovídá na všechny související otázky. Třeba nyní musí holičskou dílnu měnit za jinou, protože v táboře nemůže být každý druhý holič, proto je třeba udělat klasickou analýzu trhu. Rozdávat není jen tak, je to umění, které tu ovládají.

Bude-li to v mých silách, rád s vámi proberu daleko víc. Kdokoliv z vás by se chtěl připojit k této pomoci, bude to dobré. Začínáme nyní vymýšlet, kam dál projekt posunout. Přemýšlíme, jak přivést výrobky žen z Mafraku do ČR, které jsou fakt krásné (teda myslím ty výrobky... jako i ty ženy, ale nebudu se zbytečně zamotávat :-)) , určitě by bylo skvělé rozšířit komunitní centrum a nabídnout další aktivity. Stojí to zato!

Za sebe mohu říct, že zde je vše využíváno s maximálním efektem, což jsem sám viděl. Mezitím, co toto píšu, Petra Nedbálková, která projekt vede z ČR, prochází vedle s místními všechny faktury...

Tedy – hezký den z Ammánu a těším se na povídání.

Martin Balcar, Amnesty international

Úskalí stopaření

„... stat rosa pristina nomine, nomina nuda tenemus“². Tato úžasná (středověká) filozofická sentence, jíž zakončuje Umberto Eco svoji slavnou knihu „Jméno růže“, se mi vybavuje poměrně často. Naposledy tomu bylo před několika dny při četbě článku „Rusko na lovu nebo zahnané do kouta?“. V poměrně obsáhlé úvaze, publikované v deníku Právo, argumentoval její autor ve prospěch druhé ze zmiňovaných alternativ interpretace soudobé zahraniční politiky Ruské federace. Vzápětí vynořil se ovšem v jiných denících roj článků, stejně přesvědčivě argumentujících ve prospěch alternativy první. K čemu tedy vlastně poukazuje soudobá (velmocenská) politika Putinova režimu? Z čeho vychází a k čemu směřuje??

Jak moudří byli středověcí nominalisté! Co jiného máme my, aktéři i svědkové přírodního i lidského hemžení, k dispozici pro orientaci v jeho podstatě, než pouhá jména? Ano, víry na hladině řeky sice nesporně odkazují k hlubinným proudům (to věděl již Georg W. F. Hegel), jenže jak k nim odkazují? A ke kterým? A proč? A co z toho vyplývá?? To, co zachytíme (ať již svými smysly, svojí představivostí nebo svým rozumem), jsou přece vždy jen naše označení věcí, pouhé stopy čehosi, co je teprve „za nimi“! Ano, pravda se ráda skrývá – tato starořecká moudrost nám ale v každodenním životě pranic nepomáhá... Nebo snad přece?

Nedávno zesnulý francouzský filosof Jacques Derrida učil, že každý znak (například slovo) je nejen zobrazením něčeho (vyjadřuje tedy nějaký určitý význam, daný konkrétním kontextem), ale poukazuje současně i k mnoha jiným významům, momentálně nepřítomným! Jinak řečeno: naše řeč by měla postupovat dekonstruktivně – měla by odkrývat další a další významy, které jsme předtím (účelově nebo bezděčně) „odložili stranou“... Stále a stále bychom si měli uvědomovat, že o světě nevíme vlastně téměř nic; jsme pouhými „stopaři věcí“, které nám – i při sebedivočejším lovu – stále znovu „uskakují“, „uklouzávají“, takže se jich nikdy nemůžeme zmocnit v úplnosti jejich významů.

Je to důvod ke skepsi? Z určitého hlediska ano. Může to však být i důvod pro pokorný a hledající život, pro laskavé přijetí „toho druhého“, jenž se „proviňuje“ jen tím, že odkrývá jiné poukazy světa, než já, a právě proto – z mého pohledu – „neví“, zatímco já „vím“... Stále znovu a znovu bychom si měli připomínat asymetrii mezi složitostí světa a omezeností našich možností tento svět „odkrýt“, a naslouchat s co největší pozorností jak „věcem samým“, tak „tomu druhému“, jenž nám možná právě v této chvíli nabízí poukaz, který jsme my sami doposud nenalezli. Rozhodně bychom se však neměli složitostí světa nechat „dovléci“ k bezbřehému relativismu; jak často zdůrazňoval profesor Jan Patočka, volba kteréhokoli poukazu je totiž vždycky věcí naší svobodné volby a spolu s ní i naší odpovědnosti.

Petr Nesvadba

---

² „Někdejší růže je tu již jen co jméno, jen pouhá jména držíme ve své moci.“
(zdroj wiki_www.latinskecitaty.cz/)

Zapekaný ružičkový kel *

Toto leto ma posadla záľuba variť zelené jedlá a tu je recept na jedno z nich.

ružičkový kel

zemiaky

smotana

jarná cibulka

olej na smaženie

maslo na vymazanie

soľ, čierne korenie

Umytý ružičkový kel sparím asi 5 minút. Počas toho nahrubo nastrúham zemiaky. Vymažem si pekáč, na dno hodím $\frac{1}{2}$ osolených kapustičiek, prikryjem $\frac{1}{3}$ osolených a okorených nastrúhaných zemiakov, na ne položím zvyšné kapustičky a na vrch druhú tretinu zemiakov. Celé to zalejem smotanou a dám do vopred predhriatej rúry (teplovzduška tak na 180 typujem, plynovú dávam na vyšší stupeň). Počas pečenia si prepláchnem zvyšné zemiaky, osolím ich, rozpálím olej na panvičke a prudko osmažím. Zlatavé zemiaky hodím na zmes, ktorá sa už asi 40 minút peče a podľa potreby nechám ešte chvíľu v rúre. Jedlo ozdobím opraženou jarnou cibulkou a je to mňam, môže sa jesť!

Martina Valášková

---

* prekladový slovník: kel = kapusta

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

satellite **1-416**

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2
www.satellite1-416.com nebo www.zpravdy.org

Upozornění: Uveřejněné články nemusí vždy vyjadřovat stanovisko redakce SD

Vydává: Sbor Českobratrské církve evangelické, Praha 10 - Vršovice, Tulská 1
Adresa redakce tamtéž. Tel.: 272 734 010, Sb.mobil: 776 123 320, e-mail: vrsovice@evangnet.cz,
<http://vrsovice.evangnet.cz>; <http://www.facebook.com/cce.vrsovice>
Č.ú.: Česká spořitelna 280963329/0800, variabilní symbol: 10+osobní číslo
Návrh obálky: O. Rada, T. Vokatý; korektury: T. Hrubý; odpovědný redaktor: M. Opočenský;
Náklady na jeden výtisk: 11,50 Kč, poštovné 13,80 Kč

Program

leden a únor 2016

10.1.2016	neděle	9.30	bohoslužby s dětmi	klub MANA
14.1.2016	čtvrtek	14.00	setkání seniorů s pobožností a VP	U Radů Mirka a Jarmily
14.1.2016	čtvrtek	20.00	setkání staršovstva	U Radů v ateliéru
15.1.2016	pátek	16.00	setkání konfirmandů a starších dětí	Nostická knihovna
15.1.2016	pátek	20.00	Báječnej bál – benefiční ples SOMu	KC Zahrada
17.1.2016	neděle	9.30	bohoslužby s VP	klub MANA
17.1.2016	neděle	19.30	Ustanovení seniorátního výboru a seniorátního odboru mládeže	Martin ve Zdi
19.1.2016	úterý	20.00	setkání střední generace	
21.1.2016	čtvrtek	10.00	setkání rodičů s nejmenšími dětmi	klub MANA
24.1.2016	neděle	9.30	bohoslužby	klub MANA
23.1. – 30.1.			kurz starší mládeže (od 24 let)	Křížlice (škola)
25.1. – 29.1.2016			farářský kurz PedF UK (během kurzu není týdenní program)	
31.1.2016	neděle	9.30	bohoslužby	klub MANA
Út večer 2.2./ Stodpoledne 3.2. vaření polévky pro bezdomovce. Zájemci o tuto aktivitu hlaste se				
3.2.2016	středa	18.00	výdej polévky pro bezdomovce	HL. nádraží Praha
5. – 6.2.	pá-so		sborová brigádačas bude upřesněn podle dokončení oprav	
7.2.2016	neděle	9.30	bohoslužby s dětmi	Tulská 1 (?)
14.1.2016	neděle	9.30	bohoslužby	Tulská

úterý	19.30	schůzky mládeže
3. úterý v měsíci	20.00	biblická hodina pro střední generacipo rodinách
středa biblická pro dosp.	15.30	během rekonstrukce neprobíhají
2. čtvrtek v měsíci	14.00	schůzka seniorů
	20.00	pravidelná schůze staršovstva
pátek děti biblická	16.00	během rekonstrukce není, pokud nebude uvedeno jinak
konfirmační setkání	16.00	druhý pátek v měsíci

BENEFIČNÍ PLES NEJEN EVANGELICKÉ MLÁDEŽE

25. BĀJEČNĚJ
25. BĀI

15.1.

2016 OD 19:00

V KC ZAHRADA

MALENICKÁ 1784/2, PRAHA 11

Hopskoč,
...jako Mrtvá nevěsta

ZAHRAJE:
Cactus
Showband

CELÝ VÝTĚZEK Z PLESU PŮJDE
NA DĀKOVNĪ ČĀE.

LĪSTKY JSOU V PŘEDPRODEJĪ
U SOMĀKŮ, V KNIHKOPECTVĪ
KALICH A BRĀNA ZA 170 KĀ.,
NA MĪSTĚ ZA 200 KĀ.

POŘĀDĀ:

PRAŽSKĀ
MLĀDEŽ

PRAŽSKÝ
SEM